

Proposició de llei per a la recuperació del servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem, pel Grup Parlamentari Compromís i pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 2.470). Tramitació pel procediment d'urgència

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei per a la recuperació del servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem, pel Grup Parlamentari Compromís i pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 2.470).

Així mateix, la Mesa de les Corts, de conformitat amb la petició formulada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem, pel Grup Parlamentari Compromís, i pel Grup Parlamentari Socialista, ha acordat, a l'empara de l'article 92.1 del RC, que la proposició de llei es tramite pel procediment d'urgència.

D'acord amb el que hi ha disposat en els articles 125.2 i 95.1 del RC, se n'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts*, i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem, Fran Ferri Fayos, síndic del Grup Parlamentari Compromís i Manuel Mata Gómez, síndic del GP Socialista, d'acord amb els articles 124 i 125 del RCV, presenten la proposició de llei següent per a la recuperació del servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat perquè siga tramitada pel procediment d'urgència.

En compliment del Reglament, acompanyem aquesta proposició de llei d'antecedents i exposició de motius per tal que s'hi puguem pronunciar les Corts.

Palau de les Corts
València, 17 de setembre de 2015

Antonio Montiel Márquez
Fran Ferri Fayos
Manuel Mata Gómez

ANTECEDENTS

El 20 de juliol de 2012, les Corts van aprovar la Llei 3/2012, del nou Estatut de Radiotelevisió Valenciana. Aquesta llei preveia la liquidació i substitució de l'ens públic RTVV per una nova societat pública, Radiotelevisió Valenciana, SAU –entitat mercantil creada per la pròpia llei, de la qual el Consell de la Generalitat constituïa la Junta General–. La nova empresa havia d'assumir tots els compromisos i les obligacions, incloses les laborals, de l'anterior ens (procés que no es va dur a terme en la primavera de 2013).

Proposición de ley para la recuperación del servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem, por el Grupo Parlamentario Compromís y por el Grupo Parlamentario Socialista (RE número 2.470). Tramitación por el procedimiento de urgencia

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 22 de septiembre de 2015, ha acordado admitir a trámite la Proposición de ley para la recuperación del servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem, por el Grupo Parlamentario Compromís y por el Grupo Parlamentario Socialista (RE número 2.470).

Así mismo, la Mesa de Les Corts, de conformidad con la petición formulada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem, por el Grupo Parlamentario Compromís, y por el Grupo Parlamentario Socialista, ha acordado, al amparo del artículo 92.1 del RC, que la proposición de ley se tramite por el procedimiento de urgencia.

De acuerdo con lo dispuesto en los artículos 125.2 y 95.1 del RC, se ordena su publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts*, y su comunicació al Consell.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, síndic del Grupo Parlamentario Podemos-Podem, Fran Ferri Fayos, síndic del Grupo Parlamentario Compromís y Manuel Mata Gómez, síndic del GP Socialista, de acuerdo con los artículos 124 y 125 del RCV, presentan la siguiente Proposición de ley para la recuperación del servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat para que sea tramitada por el procedimiento de urgencia.

En cumplimiento del Reglamento, acompañamos esta proposición de ley de antecedentes y exposición de motivos para que se puedan pronunciar Les Corts.

Palau de les Corts
Valencia, 17 de septiembre de 2015

Antonio Montiel Márquez
Fran Ferri Fayos
Manuel Mata Gómez

ANTECEDENTES

El 20 de julio de 2012, Les Corts aprobaron la Ley 3/2012, del nuevo Estatuto de Radiotelevisión Valenciana. Esta ley preveía la liquidación y substitució del ente público RTVV por una nueva sociedad pública, Radiotelevisión Valenciana, SAU –entidad mercantil creada por la propia ley, de la que el Consell de la Generalitat constituïa la Junta General–. La nueva empresa tenía que asumir todos los compromisos y obligaciones, incluidas las laborales, del anterior ente (proceso que no se llevó a cabo en la primavera de 2013).

Menys de dos mesos després, a l'agost de 2012, l'ens va realitzar un primer expedient de regulació d'ocupació (ERO) de reducció de la plantilla del grup RTVV que implicava l'extinció d'un total de 1.198 contractes de treball.

Contra aquest ERO es van presentar, al setembre de 2012, diverses demandes que van conduir al fet que el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per sentència número 2.338/2013, declarara nul l'acomiadament col·lectiu.

La sentència es va fer pública el dia 5 de novembre i va ser notificada el dia 6 a les parts. El mateix dia 6, l'aleshores president de la Generalitat, Alberto Fabra, declarava en nom del Partit Popular la «impossibilitat» d'assumir el manteniment de RTVV i n'anunciava el tancament.

Quaranta-vuit hores després, el Grup Popular de les Corts presentava una proposició de llei de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de RTVV, SAU.

La proposició, de tan sols tres articles, plantejava la supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat, que derogava la Llei 3/2012 i autoritzava al Consell perquè, constituït en Junta General d'Accionistes, poguera procedir a la dissolució, extinció i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU, que gestionava aquests serveis. Així mateix, en la disposició addicional 1.ª, s'hi determinava que «es produirà l'extinció dels contractes de treball que afecten la totalitat de la plantilla de l'empresa Radiotelevisió Valenciana, SAU».

En un calendari vertiginós, la proposició va ser tramitada per al seu examen pel Ple de les Corts mitjançant el procediment extraordinari de lectura única, (decisió de la Mesa de les Corts recorreguda sense èxit per l'oposició del parlament) i en el Ple del 27 novembre es va aprovar, amb els únics vots favorables del Grup Popular, la Llei 4/2013, de 27 de novembre, de la Generalitat, de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU.

La Llei 4/2013 es va publicar en una edició vespertina extraordinària del *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, el mateix dia 27 de novembre.

L'endemà de l'aprovació de la referida Llei 4/2013, el Consell, constituït en Junta General de RTVV, SAU, va adoptar l'acord de cessar els membres del Consell d'Administració de Radiotelevisió Valenciana, director general inclòs, i de dissoldre, liquidar i extingir l'empresa Radiotelevisió Valenciana, SAU, nomenant una comissió liquidadora.

El mateix dia 28 de novembre, a proposta del president de la Generalitat, el Consell va acordar directament el cessament de les emissions del servei de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat prestats per l'empresa Radiotelevisió Valenciana, SAU, per qualsevol mitjà o canal de difusió.

El tancament de les emissions de ràdio i televisió es va realitzar de manera immediata i abrupta en un espectacle indigne que va donar la volta al món. El dia 28 es tancaven els canals de ràdio i el 29 de novembre, amb acompanyament de policia i davant les mateixes càmeres de televisió.

En l'actualitat s'ha consumat l'ERO d'extinció imposat per l'empresa si bé, juntament amb centenars de demandes individuals, existeix una demanda col·lectiva contra aquest ERO formulada per CGT la tramitació de la qual en l'Audiència Nacional està suspesa per efecte de la tramitació d'un recurs d'inconstitucionalitat formulat contra la referida Llei 4/2013,

Menos de dos meses después, en agosto de 2012, el ente realizó un primer expediente de regulación de empleo (ERE) de reducción de la plantilla del grupo RTVV que implicaba la extinción de un total de 1.198 contratos de trabajo.

Contra este ERE se presentaron, en septiembre de 2012, diversas demandas que condujeron al hecho de que el Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por sentencia número 2.338/2013, declarara nulo el despido colectivo.

La sentencia se hizo pública el día 5 de noviembre y fue notificada el día 6 a las partes. El mismo día 6, el entonces presidente de la Generalitat, Alberto Fabra, declaraba en nombre del Partido Popular la «imposibilidad» de asumir el mantenimiento de RTVV y anunciaba su cierre.

Cuarenta y ocho horas después, el Grupo Popular de Les Corts presentaba una proposición de ley de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de RTVV, SAU.

La proposición, de tan solo tres artículos, planteaba la supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat, que derogaba la Ley 3/2012 y autorizaba al Consell para que, constituido en Junta General de Accionistas, pudiera proceder a la disolución, extinción y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU, que gestionaba estos servicios. Así mismo, en la disposición adicional 1.ª, se determinaba que se «producirá la extinción de los contratos de trabajo que afecten a la totalidad de la plantilla de la empresa Radiotelevisión Valenciana, SAU».

En un calendario vertiginoso, la proposición fue tramitada para su examen por el Pleno de Les Corts mediante el procedimiento extraordinario de lectura única, (decisión de la Mesa de Les Corts recurrida sin éxito por la oposición del parlamento) y en el Pleno del 27 noviembre se aprobó, con los únicos votos favorables del Grupo Popular, la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, de la Generalitat, de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU.

La Ley 4/2013 se publicó en una edición vespertina extraordinaria del *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, el mismo día 27 de noviembre.

El día siguiente al de la aprobación de la referida Ley 4/2013, el Consell, constituido en Junta General de RTVV, SAU, adoptó el acuerdo de cesar a los miembros del Consejo de Administración de Radiotelevisión Valenciana, incluido el director general, y de disolver, liquidar y extinguir la empresa Radiotelevisión Valenciana, SAU, nombrando una comisión liquidadora.

El mismo día 28 de noviembre, a propuesta del presidente de la Generalitat, el Consell acordó directamente el cese de las emisiones del servicio de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat prestados por la empresa Radiotelevisión Valenciana, SAU, por cualquier medio o canal de difusión.

El cierre de las emisiones de radio y televisión se realizó de manera inmediata y abrupta en un espectáculo indigno que dio la vuelta al mundo. El día 28 se cerraban los canales de radio y el 29 de noviembre, en compañía de la policía y ante las mismas cámaras de televisión.

Actualmente se ha consumado el ERE de extinción impuesto por la empresa si bien, junto con centenares de demandas individuales, existe una demanda colectiva contra este ERE formulada por CGT cuya tramitación en la Audiencia Nacional está suspendida por efecto de la tramitación de un recurso de inconstitucionalidad formulado contra la referida

d'extinció i liquidació de RTVV, SAU, enregistrat el 24 de febrer de 2014 pel PSOE.

La societat valenciana, per la seua banda, va ser capaç d'articular davant les Corts una iniciativa legislativa popular l'objecte de la qual era la Proposició de llei del servei públic de Radiotelevisió Valenciana, recolzada per nombroses entitats cíviqües i personalitats que després d'una exitosa campanya van arrebregar gairebé 90.000 signatures, que van ser presentades davant les Corts el 15 de desembre de 2014.

Encara que la ILP va ser admesa pel Ple de les Corts per unanimitat dels diputats i diputades de la totalitat dels grups polítics, en el tràmit d'esmenes el PP va alterar tots i cadascun dels articles de la proposició fins a fer-la irrecognoscible.

Davant la impossibilitat legal de la comissió promotora per a retirar la proposició, el Ple de les Corts, amb l'únic vot favorable dels membres del PP, va aprovar en la sessió del 2 d'abril de 2015, ja en vespres de les eleccions autonòmiques, la Llei 5/2015 que alterava completament la finalitat de la primera ILP de la història democràtica de la Comunitat Valenciana que havia completat el cicle polític parlamentari.

L'anomalia democràtica que suposa per a la ciutadania valenciana ser l'únic territori europeu amb llengua pròpia i sense una radiotelevisió pública, junt amb la necessitat de reivindicar el dret de la societat valenciana a fer efectiu l'article 56 de l'Estatut d'autonomia i donar satisfacció a l'esperit que va animar la ILP, tal com s'explica en l'exposició de motius de la proposició, ens porten a formular la proposició de llei que s'acompanya i que permetrà la retirada del recurs d'inconstitucionalitat formulat contra la Llei 4/2013, de 27 de novembre, en perdre's el seu objecte i amb això facilitar que l'Audiència Nacional pugua reprendre l'examen de la demanda col·lectiva formulada contra l'ERO d'extinció, i així donar satisfacció al dret dels treballadors de RTVV a obtenir la tutela judicial efectiva contra la decisió adoptada unilateralment pel govern del Partit Popular.

**PROPOSICIÓ DE LLEI
PER A LA RECUPERACIÓ DEL SERVEI PÚBLIC
DE RADIODIFUSIÓ I TELEVISIÓ
D'ÀMBIT AUTONÒMIC, DE TITULARITAT
DE LA GENERALITAT**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'objecte d'aquesta llei és recuperar el servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, i assentar les bases per a preparar el nou model dels mitjans de comunicació audiovisuals públics autonòmics, en el marc de la promoció i defensa de la identitat, la llengua i la cultura del nostre poble, alhora que expressar la legitimitat i la capacitat del poble valencià per a dotar-se dels instruments necessaris per a exercir la seua autonomia política i crear mitjans de comunicació audiovisual propis (com són la ràdio, la televisió i els serveis audiovisuals i de la societat de la informació) que serveixen per a aprofundir en el coneixement de la nostra llengua i cultura en l'àmbit de la informació i la comunicació, i al mateix temps es convertesquen en elements fonamentals per a la vertebració de la nostra comunitat.

Amb aquesta norma, també es pretenen recuperar els drets col·lectius al foment i difusió de la identitat, la llengua i la cultura que ens són pròpies, obrint les portes a l'existència d'uns

Ley 4/2013, de extinció y liquidación de RTVV, SAU, registrado el 24 de febrero de 2014 por el PSOE.

La sociedad valenciana, por su parte, fue capaz de articular ante Les Corts una iniciativa legislativa popular cuyo objeto era la Proposición de ley del servicio público de Radiotelevisión Valenciana, apoyada por numerosas entidades cívicas y personalidades que después de una exitosa campaña recogieron casi 90.000 firmas, que fueron presentadas ante Les Corts el 15 de diciembre de 2014.

Aunque la ILP fue admitida por el Pleno de Les Corts por unanimidad de los diputados y diputadas de la totalidad de los grupos políticos, en el trámite de enmiendas el PP alteró todos y cada uno de los artículos de la proposición hasta hacerla irreconocible.

Ante la imposibilidad legal de la comisión promotora para retirar la proposición, el Pleno de Les Corts, con el único voto favorable de los miembros del PP, aprobó en la sesión del 2 de abril de 2015, ya en vísperas de las elecciones autonómicas, la Ley 5/2015 que alteraba completamente la finalidad de la primera ILP de la historia democrática de la Comunitat Valenciana que había completado el ciclo político parlamentario.

La anomalía democrática que supone para la ciudadanía valenciana ser el único territorio europeo con lengua propia y sin una radiotelevisión pública, junto con la necesidad de reivindicar el derecho de la sociedad valenciana a hacer efectivo el artículo 56 del Estatuto de autonomía y dar satisfacción al espíritu que animó la ILP, tal como se explica en la exposición de motivos de la proposición, nos llevan a formular la proposición de ley que se acompaña y que permitirá la retirada del recurso de inconstitucionalidad formulado contra la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, al perderse su objeto y con ello facilitar que la Audiencia Nacional pueda reemprender el examen de la demanda colectiva formulada contra el ERE de extinción, y así dar satisfacción al derecho de los trabajadores de RTVV a obtener la tutela judicial efectiva contra la decisión adoptada unilateralmente por el gobierno del Partido Popular.

**PROPOSICIÓN DE LEY
PARA LA RECUPERACIÓN DEL SERVICIO PÚBLICO
DE RADIODIFUSIÓN Y TELEVISIÓN
DE ÁMBITO AUTONÓMICO, DE TITULARIDAD
DE LA GENERALITAT**

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

El objeto de esta ley es recuperar el servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, y asentar las bases para preparar el nuevo modelo de los medios de comunicación audiovisuales públicos autonómicos, en el marco de la promoción y defensa de la identidad, la lengua y la cultura de nuestro pueblo, al mismo tiempo que expresar la legitimidad y la capacidad del pueblo valenciano para dotarse de los instrumentos necesarios para ejercer su autonomía política y crear medios de comunicación audiovisual propios (como son la radio, la televisión y los servicios audiovisuales y de la sociedad de la información) que sirvan para profundizar en el conocimiento de nuestra lengua y cultura en el ámbito de la información y la comunicación, y al mismo tiempo se conviertan en elementos fundamentales para la vertebración de nuestra comunidad.

Con esta norma, también se pretenden recuperar los derechos colectivos al fomento y difusión de la identidad, la lengua y la cultura que nos son propias, abriendo las puertas a la

mitjans de comunicació que puguen ser la via per a la participació activa en la vida política i cultural de les ciutadanes i els ciutadans de la nostra comunitat, i alhora que garantescen la llibertat de rebre i comunicar idees i informació des de la nostra terra i per a tots. Uns drets que es reconeixen en la Constitució espanyola de 1978 i en el nostre Estatut d'autonomia, i que també arrelen en els convenis internacionals ratificats per l'Estat espanyol, com per exemple el Pacte internacional de drets civils i polítics i el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals, aprovats per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 1966, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, aprovat pel Consell d'Europa en 1950, la Carta europea de llengües regionals o minoritàries, aprovada pel Consell d'Europa el 1992, etc.

Així es va entendre en el seu moment per la societat valenciana amb l'aprovació de la Llei 7/1984, de 4 de juliol, de creació de l'Entitat Pública Radiotelevisió Valenciana i regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana, i també amb la Llei 3/2012, de 20 de juliol, de la Generalitat, de l'Estatut de Radiotelevisió Valenciana.

No obstant això, arran de la decisió del Consell de la Generalitat, conseqüència de la sentència número 2.338/2013, de 4 de novembre de 2013, del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana que, atesa la vulneració de drets produïda, va declarar la nul·litat de la decisió adoptada sobre l'extinció dels contractes de treball acordada en l'ERO del Grup Radiotelevisió Valenciana, es va propiciar la tramitació i aprovació de la Llei 4/2013, de 27 de novembre, de la Generalitat, de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU, per la qual es va renunciar a la prestació del servei públic de ràdio i televisió i es va iniciar, de manera abrupta, un procés de tancament efectiu, dissolució i liquidació de la societat de capital públic a la qual se li havia encomanat la prestació d'aquests serveis.

La Llei 4/2013, obviant el referit sentit dels mandats constitucionals i estatutaris, i malgrat l'augment notable de les possibilitats tecnològiques lligades al procés de digitalització de les telecomunicacions i la multiplicació de l'oferta de comunicació audiovisual, i en contra del que havia estat la manera tradicional d'interpretar aquests mandats pels representants del poble valencià, no sols va donar cobertura al cessament d'emissions de RTVV, sinó que va establir la prohibició legal que hi haguera mitjans públics valencians, frustrant d'aquesta manera el dret a disposar de mitjans audiovisuals d'àmbit autonòmic que donaren satisfacció a la necessitat de tenir una complida oferta de comunicació audiovisual en llengua pròpia. Paradoxalment, mentre en els últims anys s'han multiplicat les iniciatives comunicatives en castellà, les emissions en valencià s'han reduït o fins i tot, com és el cas de les de RTVV, que durant més de vint anys havia estat el mitjà públic de ràdio i televisió autonòmic, han desaparegut.

El resultat és que si abans el valencià ja estava infrarepresentat en els mitjans audiovisuals, en l'actualitat és pràcticament inexistent. Cal recordar que l'ús i la promoció del valencià impliquen la defensa de la identitat, els valors i els interessos del poble valencià i del seu patrimoni cultural. La riquesa del llenguatge, de les festes populars i altres manifestacions de les nostres formes d'entendre, construir i viure la realitat són part substancial de la nostra cultura tant com ho són els vestigis materials de la nostra història. I només uns mitjans

existència de unos medios de comunicación que puedan ser la vía para la participación activa en la vida política y cultural de las ciudadanas y los ciudadanos de nuestra comunidad, y al mismo tiempo que garanticen la libertad de recibir y comunicar ideas e información desde nuestra tierra y para todos. Unos derechos que se reconocen en la Constitución española de 1978 y en nuestro Estatuto de autonomía, y que también arraigan en los convenios internacionales ratificados por el Estado español, como por ejemplo el Pacto internacional de derechos civiles y políticos y el Pacto internacional de derechos económicos, sociales y culturales, aprobados por la Asamblea General de las Naciones Unidas en 1966, el Convenio europeo para la protección de los derechos humanos y de las libertades fundamentales, aprobado por el Consejo de Europa en 1950, la Carta europea de lenguas regionales o minoritarias, aprobada por el Consejo de Europa en 1992, etc.

Así se entendió en su momento por la sociedad valenciana con la aprobación de la Ley 7/1984, de 4 de julio, de creación de la Entidad Pública Radiotelevisión Valenciana y regulación de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana, y también con la Ley 3/2012, de 20 de julio, de la Generalitat, del Estatuto de Radiotelevisión Valenciana.

No obstante, a partir de la decisión del Consell de la Generalitat, consecuencia de la sentencia número 2.338/2013, de 4 de noviembre de 2013, del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana que, teniendo en cuenta la vulneración de derechos producida, declaró la nulidad de la decisión adoptada sobre la extinción de los contratos de trabajo acordada en el ERE del Grupo Radiotelevisión Valenciana, se propició la tramitación y aprobación de la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, de la Generalitat, de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU, por la que se renunció a la prestación del servicio público de radio y televisión y se inició, de manera abrupta, un proceso de cierre efectivo, disolución y liquidación de la sociedad de capital público a la que se le había encomendado la prestación de estos servicios.

La Ley 4/2013, obviando dicho sentido de los mandatos constitucionales y estatutarios, y a pesar del aumento notable de las posibilidades tecnológicas ligadas al proceso de digitalización de las telecomunicaciones y la multiplicación de la oferta de comunicación audiovisual, y en contra de lo que había sido la tradicional manera de interpretar estos mandatos por los representantes del pueblo valenciano, no solo dio cobertura al cese de emisiones de RTVV, sino que estableció la prohibición legal de que hubiera medios públicos valencianos, frustrando de esta manera el derecho a disponer de medios audiovisuales de ámbito autonómico que dieran satisfacción a la necesidad de tener una cumplida oferta de comunicación audiovisual en lengua propia. Paradjicamente, mientras que en los últimos años se han multiplicado las iniciativas comunicativas en castellano, las emisiones en valenciano se han reducido o incluso, como es el caso de las de RTVV, que durante más de veinte años había sido el medio público de radio y televisión autonómico, han desaparecido.

El resultado es que si antes el valenciano ya estaba infrarepresentado en los medios audiovisuales, en la actualidad es prácticamente inexistent. Hay que recordar que el uso y la promoción del valenciano implican la defensa de la identidad, los valores y los intereses del pueblo valenciano y de su patrimonio cultural. La riqueza del lenguaje, de las fiestas populares y otras manifestaciones de nuestras formas de entender, construir y vivir la realidad son parte substancial de nuestra cultura tanto como lo son los vestigios materiales de nuestra

audiovisuals públics i valencians poden arreplegar, preservar i projectar al futur la vitalitat i la força de la nostra llengua, la producció cultural dels valencians en tot tipus d'àmbits, els nostres costums i la personalitat del poble valencià.

No tenir mitjans de comunicació propis, com l'experiència dels mesos transcorreguts des del tancament de RTVV ha posat de manifest, suposa que s'està privant a les ciutadanes i els ciutadans de la nostra comunitat d'uns drets que sí que tenen la resta d'espanyols. Drets com, per exemple, el que arreplega la Constitució espanyola, en l'article 3.2, quan reconeix les diferents modalitats lingüístiques del territori de l'Estat com un patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, o, en l'article 20.3, quan exigeix que en l'accés dels grups socials i polítics als mitjans de comunicació es respecte el pluralisme de la societat i de les diferents llengües d'Espanya.

Així mateix, la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, formalitza el dret de la ciutadania a rebre una comunicació audiovisual plural mitjançant la diversitat de mitjans, públics i privats, fonts i continguts, i des de diferents àmbits de cobertura, d'acord amb l'organització territorial de l'Estat. La Llei 7/2010 disposa, en aquesta mateixa línia, que els operadors audiovisuals promouran el coneixement i la difusió de les llengües oficials de l'Estat i de les seues expressions culturals, atès que el dret a la diversitat cultural i lingüística implica que «totes les persones tenen el dret al fet que la comunicació audiovisual incloga una programació en obert que reflectesca la diversitat cultural i lingüística de la ciutadania. Les comunitats autònomes amb llengua pròpia podran aprovar normes addicionals per als serveis de comunicació audiovisual d'un àmbit competencial amb la finalitat de promoure la producció audiovisual en la llengua pròpia».

Igualment, cal ressenyar que l'article 11.a de la Carta europea de llengües regionals o minoritàries ratifica aquesta previsió en establir que, en la mesura que la ràdio i la televisió tinguen una missió de servei públic, els poders públics hauran de garantir la creació de, com a mínim, una emissora de ràdio i un canal de televisió en les llengües regionals o minoritàries protegides per la Carta.

També cal recordar que la nostra Llei 1/2006, de 19 d'abril, del sector audiovisual valencià, estableix en l'article 3 el caràcter estratègic del sector audiovisual per la seua importància social i econòmica i com a instrument per a la promoció i la divulgació de la cultura, la història i la llengua pròpies. Aquesta llei també introdueix un mandat explícit dirigit als poders públics valencians perquè consoliden el sector audiovisual valencià sota aquests principis. La realitat demostra, i de nou el temps transcorregut des del tancament de RTVV ho ha confirmat sense cap dubte, que la garantia del dret a rebre i comunicar idees i informació en llengua pròpia no es pot confiar en exclusiva a les derives d'un mercat canviant, la qual cosa fa aconsellable, sempre que la situació conjuntural ho permeta, l'existència d'uns serveis de comunicació audiovisual autònoms i en idioma valencià de titularitat pública.

Finalment, i en aquest sentit, es fa necessari recordar que la Generalitat té plena capacitat legislativa en matèria audiovisual en virtut del que hi ha disposat en els articles 3, 148.1.17 i 149.1.27 de la Constitució; que l'article 56 de l'Estatut, estableix que «la Generalitat podrà regular, crear i mantenir televisió, ràdio i altres mitjans de comunicació social, de caràcter públic, per al compliment de les seues finalitats», i també, en virtut del dret comunitari, com per exemple la Directiva

historia. I solo unos medios audiovisuales públicos y valencianos pueden recoger, preservar y proyectar al futuro la vitalidad y la fuerza de nuestra lengua, la producción cultural de los valencianos en todo tipo de ámbitos, nuestras costumbres y la personalidad del pueblo valenciano.

No tener medios de comunicación propios, como la experiencia de los meses transcurridos desde el cierre de RTVV ha puesto de manifiesto, supone que se está privando a las ciudadanas y los ciudadanos de nuestra comunidad de unos derechos que sí que tienen el resto de españoles. Derechos como, por ejemplo, el recogido en la Constitución española, en el artículo 3.2, cuando reconoce las diferentes modalidades lingüísticas del territorio del Estado como un patrimonio cultural objeto de especial respeto y protección, o, en el artículo 20.3, cuando exige que en el acceso de los grupos sociales y políticos a los medios de comunicación se respete el pluralismo de la sociedad y de las diferentes lenguas de España.

Así mismo, la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de la comunicación audiovisual, formaliza el derecho de la ciudadanía a recibir una comunicación audiovisual plural mediante la diversidad de medios, públicos y privados, fuentes y contenidos, y desde diferentes ámbitos de cobertura, de acuerdo con la organización territorial del Estado. La Ley 7/2010 dispone, en esta misma línea, que los operadores audiovisuales promoverán el conocimiento y la difusión de las lenguas oficiales del Estado y de sus expresiones culturales, teniendo en cuenta que el derecho a la diversidad cultural y lingüística implica que «todas las personas tienen el derecho al hecho de que la comunicación audiovisual incluya una programación en abierto que refleje la diversidad cultural y lingüística de la ciudadanía. Las comunidades autónomas con lengua propia podrán aprobar normas adicionales para los servicios de comunicación audiovisual de un ámbito competencial con la finalidad de promover la producción audiovisual en la lengua propia».

Igualmente, hay que reseñar que el artículo 11.a de la Carta europea de lenguas regionales o minoritarias ratifica esta previsión al establecer que, en la medida que la radio y la televisión tengan una misión de servicio público, los poderes públicos tendrán que garantizar la creación de, como mínimo, una emisora de radio y un canal de televisión en las lenguas regionales o minoritarias protegidas por la Carta.

También hay que recordar que nuestra Ley 1/2006, de 19 de abril, del sector audiovisual valenciano, establece en su artículo 3 el carácter estratégico del sector audiovisual por su importancia social y económica y como instrumento para la promoción y divulgación de la cultura, historia y lengua propias. Esta ley también introduce un mandato explícito dirigido a los poderes públicos valencianos para que consoliden el sector audiovisual valenciano bajo estos principios. La realidad demuestra, y de nuevo el tiempo transcurrido desde el cierre de RTVV ha venido a confirmarlo sin género de dudas, que la garantía del derecho a recibir y comunicar ideas e información en lengua propia no se puede confiar en exclusiva a las derivas de un mercado cambiante, lo que hace aconsejable, siempre que la situación coyuntural lo permita, la existencia de unos servicios de comunicación audiovisual autònoms i en idioma valencià de titularitat pública.

Finalmente, y en este sentido, se hace necesario recordar que la Generalitat tiene plena capacidad legislativa en materia audiovisual en virtud de lo dispuesto en los artículos 3, 148.1.17 y 149.1.27 de la Constitución; que el artículo 56 del Estatuto, establece que «la Generalitat podrá regular, crear y mantener televisión, radio y otros medios de comunicación social, de carácter público, para el cumplimiento de sus finalidades», y también, en virtud del derecho comunitario, como

2.010/13/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 10 de març de 2010, sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, reconeix aquests drets.

Atesa la situació i les mancances exposades, que ja van ser plantejades en la proposta de la iniciativa legislativa popular avalada per prop de noranta mil signatures de ciutadanes i ciutadans de la nostra comunitat que va donar lloc, si bé amb modificacions introduïdes en la fase parlamentària, a la Llei 5/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, del servei públic de Radiotelevisió Valenciana, l'esperit originari de la qual s'arplega amb caràcter general en aquesta proposta, es considera necessari desenvolupar una actuació legislativa que assente les bases generals perquè el poble valencià pugua tornar a gaudir d'uns serveis de comunicació audiovisual propis, públics i en idioma valencià, conforme al nou model que es plasme en una nova llei dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autònom de titularitat de la Generalitat que arplegue, assumisca i concrete l'esperit de la iniciativa legislativa popular esmentada i, alhora, recuperar la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autònom de titularitat pública; recuperar els recursos tecnològics de l'extinta Radiotelevisió Valenciana SAU i preparar-los amb la tecnologia adequada per a les noves futures emissions.

Article 1

Objecte

L'objecte de la present llei és el restabliment de la potestat de prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autònom de titularitat de la Generalitat en els termes del que hi ha disposat en l'article 56 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana.

Article 2

Restabliment de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió

1. El servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autònom de titularitat de la Generalitat tindrà com a objectius fonamentals contribuir a la vertebració territorial de la nostra Comunitat, com també la difusió de la nostra cultura, la nostra llengua, la nostra història i els nostres trets d'identitat. Els continguts informatius hauran de reflectir el pluralisme social i polític de la nostra societat, i prestar una atenció particular a les necessitats d'informació de proximitat. Tot això conforme als criteris generals de servei públic que estableix la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual en l'article 40.1.

2. A l'efecte, la Generalitat establirà la creació i la regulació dels serveis públics de radiodifusió i televisió en la Comunitat Valenciana amb el contingut següent:

a) Quant a integració de serveis:

- Serveis de comunicació audiovisual radiofònica.
- Serveis de comunicació audiovisual televisiva.
- Serveis de comunicació audiovisual a petició i en mobilitat, com també serveis connexes i interactius, plataformes digitals de comunicació i qualsevol altre servei propi de la societat de la informació relacionat amb els anteriors.

b) Quant a característiques mínimes:

- Titularitat pública i gestió directa.
- Màxima qualitat i adaptació a l'evolució tecnològica.

por ejemplo la Directiva 2.010/13/UE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 10 de marzo de 2010, sobre la coordinación de determinadas disposiciones legales, reglamentarias y administrativas de los estados miembros relativas a la prestación de servicios de comunicación audiovisual, reconoce estos derechos.

Teniendo en cuenta la situación y las carencias expuestas, que ya fueron planteadas en la propuesta de la iniciativa legislativa popular avalada por cerca de noventa mil firmas de ciudadanas y ciudadanos de nuestra comunidad que dio lugar, si bien con modificaciones introducidas en la fase parlamentaria, a la Ley 5/2015, de 2 de abril, de la Generalitat, del servicio público de Radiotelevisión Valenciana, cuyo espíritu originario se recoge con carácter general en esta propuesta, se considera necesario desarrollar una actuación legislativa que sienta las bases generales para que el pueblo valenciano pueda volver a gozar de unos servicios de comunicación audiovisual propios, públicos y en idioma valenciano, conforme al nuevo modelo que se plasme en una nueva ley de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat que recoja, asuma y concrete el espíritu de dicha iniciativa legislativa popular y, al mismo tiempo, recuperar la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad pública; recuperar los recursos tecnológicos de la extinta Radiotelevisión Valenciana SAU y prepararlos con la tecnología adecuada para las nuevas futuras emisiones.

Artículo 1

Objeto

El objeto de la presente ley es el restablecimiento de la potestad de prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat en los términos de lo dispuesto en el artículo 56 del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana.

Artículo 2

Restablecimiento de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión

1. El servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat tendrá como objetivos fundamentales contribuir a la vertebración territorial de nuestra Comunitat, así como la difusión de nuestra cultura, nuestra lengua, nuestra historia y nuestras señas de identidad. Los contenidos informativos tendrán que reflejar el pluralismo social y político de nuestra sociedad, y prestar una atención particular a las necesidades de información de proximidad. Todo ello conforme a los criterios generales de servicio público que establece la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de la comunicación audiovisual en su artículo 40.1.

2. A tal efecto, la Generalitat establecerá la creación y regulación de los servicios públicos de radiodifusión y televisión en la Comunitat Valenciana con el siguiente contenido:

a) En cuanto a integración de servicios:

- Servicios de comunicación audiovisual radiofónica.
- Servicios de comunicación audiovisual televisiva.
- Servicios de comunicación audiovisual a petición y en movilidad, así como servicios conexos e interactivos, plataformas digitales de comunicación y cualquier otro servicio propio de la sociedad de la información relacionado con los anteriores.

b) En cuanto a características mínimas:

- Titularidad pública y gestión directa.
- Máxima calidad y adaptación a la evolución tecnològica.

– Cobertura en tot el territori, màxima continuïtat d'emissió, gratuïtat i emissió en obert.

– Veraç, plural, participatiu i sotmès al control democràtic de la societat i de les Corts Valencianes.

– En valencià.

3. La posada en funcionament dels diferents serveis que han d'integrar el model de radiotelevisió pública valenciana requerirà una memòria justificativa i la definició del sistema de finançament adequat i suficient d'aquests.

Article 3

Reversió dels béns necessaris per a la prestació dels serveis públics de radiodifusió i televisió

1. El Consell, constituït en Junta General d'Accionistes de Radiotelevisió Valenciana SAU, instarà les persones designades com a liquidadors de Radiotelevisió Valenciana SAU, a realitzar les operacions mercantils necessàries en el procés de liquidació d'aquesta empresa i en la manera en què es determine, per a adjudicar a la Generalitat els béns i drets escaients per a la prestació del servei públic de ràdio i televisió.

2. Sense perjudici de l'anterior, la Generalitat haurà de realitzar un informe amb les necessitats tècniques convenients per a una engegada de les emissions amb els béns i actius disponibles, i si escau, per a l'increment de la qualitat i els continguts que pugua requerir el nou model que es determine en la futura llei sobre el servei públic de Radiotelevisió Valenciana.

Article 4

El control parlamentari

1. Correspon a les Corts el control parlamentari sobre la reversió dels béns i els drets necessaris per a la prestació del servei públic, vetllant especialment pel compliment de les funcions de servei públic encomanades en la present llei i les reconegudes per la Llei 7/2010, de 31 de març, general de comunicació audiovisual.

2. A l'efecte, les persones designades com a liquidadores de RTVV, SAU conforme el ritme dels seus treballs ho permeta remetraran a les Corts, a través de l'Alt Consell Consultiu de Radiodifusió, Televisió i Altres Mitjans de Comunicació, designat per la Presidència de la Generalitat, tots els informes que siguen precisos per a conèixer l'estat, la valoració i la funcionalitat dels béns, drets i actius d'aquella, el deute acumulat i les obligacions pendents i tots els altres extrems que puguen ser d'utilitat per a l'avaluació del cost del restabliment efectiu de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió. Donat cas que la comissió de les Corts ho considere oportú, d'acord amb el seu Reglament, aquests informes s'acompanyaran de compareixences en la seu parlamentària per a aportar tota la informació i els detalls sobre les emissions.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

La futura llei sobre el servei públic de Radiotelevisió Valenciana

Correspon a les Corts, en el termini màxim d'un any, dictar la Llei reguladora dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana.

– Cobertura en todo el territorio, máxima continuidad de emisión, gratuidad y emisión en abierto.

– Veraz, plural, participativo y sometido al control democrático de la sociedad y de las Corts Valencianes.

– En valenciano.

3. La puesta en funcionamiento de los diferentes servicios que han de integrar el modelo de radiotelevisión pública valenciana requerirá una memoria justificativa y la definición del sistema de financiación adecuado y suficiente de estos.

Artículo 3

Reversión de los bienes necesarios para la prestación de los servicios públicos de radiodifusión y televisión

1. El Consell, constituido en Junta General de Accionistas de Radiotelevisió Valenciana SAU, instará a las personas designadas como liquidadores de Radiotelevisió Valenciana SAU, a realizar las operaciones mercantiles necesarias en el proceso de liquidación de esta empresa y en la manera en que se determine, para adjudicar a la Generalitat los bienes y derechos convenientes para la prestación del servicio público de radio y televisión.

2. Sin perjuicio de lo anterior, la Generalitat tendrá que realizar un informe con las necesidades técnicas convenientes para una puesta en marcha de las emisiones con los bienes y activos disponibles, y si procede, para el incremento de la calidad y contenidos que pueda requerir el nuevo modelo que se determine en la futura ley sobre el servicio público de Radiotelevisió Valenciana.

Artículo 4

El control parlamentario

1. Corresponde a Les Corts el control parlamentario sobre la reversión de los bienes y los derechos necesarios para la prestación del servicio público, velando especialmente por el cumplimiento de las funciones de servicio público encomendadas en la presente ley y las reconocidas por la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de comunicación audiovisual.

2. A tal efecto, las personas designadas como liquidadoras de RTVV, SAU conforme el ritmo de sus trabajos lo permita remitirán a Les Corts, a través del Alto Consejo Consultivo de Radiodifusión, Televisión y Otros Medios de Comunicación, designado por la Presidencia de la Generalitat, todos los informes que sean precisos para conocer el estado, valoración y funcionalidad de los bienes, derechos y activos de aquella, la deuda acumulada y las obligaciones pendientes y demás extrems que puedan ser de utilidad para la evaluación del coste del restablecimiento efectivo de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión. En el caso de que la comisión de Les Corts lo considere oportuno, de acuerdo con su Reglamento, estos informes irán acompañados de comparecencias en la sede parlamentaria para aportar toda la información y detalles sobre las emisiones.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

La futura ley sobre el servicio público de Radiotelevisió Valenciana

Corresponde a Les Corts, en el plazo máximo de un año, dictar la Ley reguladora de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana.

La nova llei haurà de nàixer dels treballs de la comissió parlamentària creada a l'efecte, prèvia audiència o consulta amb els representants dels usuaris dels mitjans audiovisuals, els representants dels extreballadors de RTVV, SAU i dels empresaris del sector audiovisual i de les tecnologies de la informació i la comunicació, els representants dels diversos col·lectius del sector audiovisual que es considere oportú, com també les universitats, els experts i els centres d'innovació i investigació de la comunicació audiovisual, i amb el suport de l'Alt Consell Consultiu de Radiodifusió, Televisió i Altres Mitjans de Comunicació de la Generalitat.

Transcorregut aquest termini sense que la comissió parlamentària haguera conclòs una proposició de llei a l'efecte, el Consell podrà presentar un projecte amb la mateixa finalitat conforme a les competències reconegudes en l'article 56 de l'Estatut d'autonomia.

Segona

Auditoria de RTV SAU

Les persones designades com a liquidadores de Radiotelevisió Valenciana SAU realitzaran una auditoria dels costos de l'extinció i dissolució de Radiotelevisió Valenciana SAU generats fins al moment, un informe sobre els costos per a la prestació i el restabliment definitiu dels serveis públics de radiodifusió i televisió, com també la realització d'un informe sobre les previsions pressupostàries per a l'exercici següent.

Tercera

Arxiu audiovisual

La Generalitat assumirà la gestió, la conservació, la catalogació i la difusió de l'arxiu audiovisual de RTVV, de titularitat pública, preservant-ne la unitat com a bé patrimonial dels valencians. Així mateix, la Generalitat establirà les condicions de consulta i accés d'acord amb els criteris de l'arxivística internacional.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Lliurament del primer informe de situació de RTVV, SAU

El primer informe del que hi ha disposat en l'article 4. 2 de la present llei haurà de ser presentat a les Corts en el termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor de la llei.

Segona

Recuperació provisional del senyal

Una vegada examinat per les Corts l'informe presentat a través de l'Alt Consell Consultiu de Radiodifusió, Televisió i Altres Mitjans de Comunicació, i mentre no s'haja aprovat la llei reguladora dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana, el Consell podrà acordar la recuperació provisional o en proves del senyal.

Amb aquest fi, podrà disposar amb caràcter excepcional dels béns, els drets d'emissió, l'arxiu audiovisual i els recursos tecnològics de l'extinta Radiotelevisió Valenciana SAU, o els que li hagueren estat adjudicats segons el que hi ha disposat en l'article 3.1 de la present llei, retolant en la pantalla o indicant verbalment emissió en proves.

La nueva ley tendrá que nacer de los trabajos de la comisión parlamentaria creada al efecto, previa audiencia o consulta con los representantes de los usuarios de los medios audiovisuales, los representantes de los ex trabajadores de RTVV, SAU y de los empresarios del sector audiovisual y de las tecnologías de la información y la comunicación, los representantes de los diversos colectivos del sector audiovisual que se considere oportuno, así como las universidades, expertos y centros de innovación e investigación de la comunicación audiovisual, y con el apoyo del Alto Consejo Consultivo de Radiodifusión, Televisión y Otros Medios de Comunicación de la Generalitat.

Transcurrido este plazo sin que la comisión parlamentaria hubiera concluido una proposición de ley al efecto, el Consell podrá presentar un proyecto con la misma finalidad conforme a las competencias reconocidas en el artículo 56 del Estatuto de autonomía.

Segunda

Auditoría de RTV SAU

Las personas designadas como liquidadoras de Radiotelevisión Valenciana SAU realizarán una auditoria de los costes de la extinción y disolución de Radiotelevisión Valenciana SAU generados hasta el momento, un informe sobre los costes para la prestación y el restablecimiento definitivo de los servicios públicos de radiodifusión y televisión, así como la realización de un informe sobre las previsions presupuestarias para el siguiente ejercicio.

Tercera

Archivo audiovisual

La Generalitat asumirá la gestión, conservación, catalogación y difusión del archivo audiovisual de RTVV, de titularidad pública, preservando su unidad como bien patrimonial de los valencianos. Así mismo, la Generalitat establecerá las condiciones de consulta y acceso de acuerdo con los criterios de la archivística internacional.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

Entrega del primer informe de situación de RTVV, SAU

El primer informe de lo dispuesto en el artículo 4. 2 de la presente ley tendrá que ser presentado a Les Corts en el plazo máximo de dos meses desde la entrada en vigor de la ley.

Segunda

Recuperación provisional de la señal

Una vez examinado por Les Corts el informe presentado a través del Alto Consejo Consultivo de Radiodifusión, Televisión y Otros Medios de Comunicación, y mientras no se haya aprobado la ley reguladora de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana, el Consell podrá acordar la recuperación provisional o en pruebas de la señal.

Con tal fin, podrá disponer con caràcter excepcional de los bienes, derechos de emisión, archivo audiovisual y recursos tecnológicos de la extinta Radiotelevisión Valenciana SAU, o los que le hubieren sido adjudicados según lo dispuesto en el artículo 3.1 de la presente ley, rotulando en la pantalla o indicando verbalmente emisión en pruebas.

El Consell haurà de donar compte a les Corts de les circumstàncies d'interès general que justifiquen aquesta decisió, de les condicions de l'emissió i de l'avaluació econòmica d'aquesta.

Atès el caràcter temporal de l'emissió en proves i la provisionalitat de la prestació del servei públic de ràdio i televisió encomanat, com també dels mecanismes de control previstos en la present llei, no resulta preceptiu l'aprovació d'un mandat marc per les Corts.

En qualsevol cas, la recuperació del senyal, si s'acordava, només podrà tenir caràcter provisional i no podrà comportar la creació de cap tipus d'entitat o empresa gestora, ni la contractació de serveis de gestió per tercers.

Tercera

Finançament de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió

Si s'acordava la recuperació del senyal, la prestació del dit servei públic durant l'exercici pressupostari de 2015 haurà de realitzar-se en el marc de les partides pressupostàries destinades al procés de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana SAU.

DISPOSICIONES DEROGATÒRIES

Primera

Queda derogada la Llei 5/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, del servei públic de Radiotelevisió Valenciana.

Segona

Queda derogat l'article 2 de la Llei 4/2013, de 27 de novembre, de la Generalitat, de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU i qualsevol altres mandats d'aquesta llei en tot el que s'opose al que hi ha establert en la present llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Títol competencial

Aquesta llei es dicta a l'empara de la competència autonòmica en el desenvolupament de les normes bàsiques de l'Estat i l'execució del règim de radiodifusió i televisió i demés mitjans de comunicació en la Comunitat Valenciana, prevista en l'article 56 de la Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, d'EACV.

Segona

El Consell podrà dictar un reglament per al desenvolupament de la present llei.

Tercera

Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor el dia següent al de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

El Consell tindrà que dar cuenta a Les Corts de las circunstancias de interés general que justifiquen esta decisión, de las condiciones de la emisión y de su evaluación económica.

Teniendo en cuenta el carácter temporal de la emisión en pruebas y la provisionalidad de la prestación del servicio público de radio y televisión encomendado, así como de los mecanismos de control previstos en la presente ley, no resulta preceptiva la aprobación de un mandato marco por Les Corts.

En cualquier caso, la recuperación de la señal, si así se acordara, solo podrá tener carácter provisional y no podrá comportar la creación de ningún tipo de entidad o empresa gestora, ni la contratación de servicios de gestión por terceros.

Tercera

Financiación de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión

Si se acordara la recuperación de la señal, la prestación de dicho servicio público durante el ejercicio presupuestario de 2015 tendrá que realizarse en el marco de las partidas presupuestarias destinadas al proceso de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana SAU.

DISPOSICIONES DEROGATORIAS

Primera

Queda derogada la Ley 5/2015, de 2 de abril, de la Generalitat, del servicio público de Radiotelevisión Valenciana.

Segunda

Queda derogado el artículo 2 de la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, de la Generalitat, de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU y cualquier otro mandato de esta ley en todo lo que se oponga a lo establecido en la presente ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Título competencial

Esta ley se dicta al amparo de la competencia autonómica en el desarrollo de las normas básicas del Estado y la ejecución del régimen de radiodifusión y televisión y demás medios de comunicación en la Comunitat Valenciana, prevista en el artículo 56 de la Ley orgànica 1/2006, de 10 de abril, de EACV.

Segunda

El Consell podrà dictar un reglamento para el desarrollo de la presente ley.

Tercera

Entrada en vigor

La presente ley entrarà en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.